

SECCIONS EDICIÓ IMPRESA EL PUNT AVUI TV MÉS

PORTADA LOCAL SOCIETAT SUCESSOS POLÍTICA ECONOMIA CULTURA EUROPA-MÓN COMUNICACIÓ OPINIÓ IN ENGLISH ESPORTS

TOTA L'OPINIÓ EDITORIALS ARTICLES L'APUNT EL LECTOR ESCRIU ENVIAR UNA CARTA AL DIRECTOR AUTORS

OPINIÓ 17 novembre 2018 2.00 h

KEEP CALM

Vulnerables

XAVIER GRASET

El bolero que diu “*reloj, no marques las horas*” ha anat sonant aquests darrers dies fos l'hora que fos a la ràdio. El desig d'aturar el temps que cantava Lucho Gatica no ha pogut evitar que acabés marxant d'aquest món, mentre la seva veu enregistrada seguia generant drets d'autor per als seus hereus.

Que un rellotge no marqui les hores vindria a ser un desig per aturar el temps, l'espai, per congelar un moment en què en aquesta cerca contínua de felicitat que és, en part, la vida, ens sembla haver-la trobat. Que s'aturi i que la felicitat s'allargassi. Tot i que si ens percebem feliços és pel contrast amb altres moments en què no ho som. No podem ser eternament feliços, i el rellotge no s'atura.

Una altra voluntat que s'aturi el rellotge és la de Faust, la de vendre's l'ànima al diable per evitar el precipici de l'envelliment i del destí final

PUBLICIDAD

Moverse por la ciudad nunca fue tan relajante. Descubre el asistente para atascos "Traffic Jam Assist" del Volkswagen Touran.

Inspired by invibes

Però sí que és cert que aquest desig l'hem tingut, i sovint per qüestions ben quotidianes, per un so, una mirada, una pronúncia, un gest, un gust que és capaç de condensar aquest esperit. Una espiral que et trepana el cervell i t'accelera el cor, com en un estadi d'enamorament. Atura't, si us plau. Temps, atura't. Una altra voluntat que s'aturi el rellotge és la de Faust, la de vendre's l'ànima al diable per evitar el precipici de l'envelliment i del destí final de la mort. Però com bé ens recorda Joan-Carles Mèlich, home amarat de filosofia literària, som finits. Som vulnerables, de *vulnus*, “ferida” en llatí. L'ésser humà, raona Mèlich en dues de les seves darreres novetats editorials, *La condició vulnerable* (Arcàdia) i *Contra els absoluts* (Fragmenta), fereix i pot ser ferit. I ferida no només com a sinònim de dolor o sofriment, sinó d'afectació. Sempre hi ha “alguna cosa” que ens sorprèn, que ens envaeix, diu Mèlich, i mai som prou competents per donar-hi resposta. I encara: “El cos humà és un cos ferit per les sotragades de les presències i absències dels altres, pels amors i les seves indiferències”,

les absències, pèrdues, cicatrius del passat. Ho escrivia Virginia Woolf a *Les ones*, viure és posar pedaços a aquestes cicatrius de la vida. D'aquí també el bolero per retenir els bons moments i encara la necessitat de la carícia, la tendresa, per fer suportable la vida.

XAVIER GRASET FORASTÉ

ALTRES ARTICLES DE L'AUTOR

Catalans i escocesos

Instruments

MÉS ARTICLES

MÉS LLEGIDES

1. Cau aigua a raig a l'Empordà
2. Cinc carreteres tallades a Girona per inundacions
3. "Ara el 155 es pot aplicar a qualsevol comunitat"
4. Borrell: "No reconeixem la independència de Kosova perquè ens ho digui un director general del COI"
5. "M'agradaria viure altres experiències"
6. Girona, punt neuràlgic de la millor gastronomia del món
7. Tota la classe anima a caminar sol per primera vegada un nen amb paràlisi cerebral
8. Projecte de remodelació i millora de l'entorn del pavelló esportiu de Quart
9. Calgary i Sion, l'exemple